

BİR TAŞIN GÜL YÜREĞİ

Taşların dilinden insan anlayıp düşünebilseydi, yürekler arasında köprü kurabilseydi, sessiz ve kelimesiz gelen iletileri duyabilseydi, zamanın

en küçük parçacıkları olan saniyeyi bile **“Gül Sevgiliyi”** hatırlamadan geçirip tüketemezdi.

Taş deyip geçenler, gül ile yüreğin geniş dairelerini kavrayamamış demektir. Çünkü, bir taş zarif bir güldür. Geniş bir yürektir. Sessiz, cümlesiz konuşandır. Harfleri, içten gelen, irsten yansıyan ışınlarıdır. Zerrelere zerresindeki sevdadır.

Yara amacıyla atılan bir taş, gül merhemi etkisi yapandır.. Karanfil rengi alevi gönüllere salandır. Tefekkür ve düşünme merkezini hareketlendirerek yeni filizlenmeyi sağlayandır... Bunu anlamak, için Hallaç gibi yaşamak, yanmak gerekir.

Bir taş ki; meydan okumuştur demir bıçağa. Yavrunun boynuna vuracağına, “bana vur “ diye kendi lisanıyla haykırmıştı sözü sadık olana. Kendi isteğiyle de, tenine gelen bıçağın keskinliğini, tüm varlıklara ilan etmek için parçalara ayrılandır. Özünü dışa ikram edendir kavuşmak isteyenlere. Bir taş ki; karanlığın üzerine atıldığında, semadaki yıldızlar gibi, aydınlatıcı ışınlarını salarak çevirirler karayı aka. Katılaşmış ruhlara değdiğinde, merhamet, şefkat iksiriyle, ateşin üzerinde tereyağın eridiği gibi katı yürekleri eritendir. Buz dağını akan nehre dönüştürür.

Bir taş ki; belirli insanları kamerasına alıp, “İkinci Hayat” ta kaseti tüm insanlığa izlettirip, görüntüler de yar alanlara şahitlik ederek, onların mükemmelliğini ve farklılığını belirterek onaylayandır.

Bir taş ki; varlıkların en değerlisinin açıklığında, karnına bağlayarak çevresine örnek sunduğu, açıklığını gidermesine sebep olandır. Kutlunun ellerine, vücuduna dokunarak değer ve kıymet kazanandır.

Bir taş ki; gece karanlığında bazen bir ışık, bir umut demeti, bazen bir yapağı yatağının sıcaklığı, yün yorganın kucaklayıcı sevgisi, bazen de kuş tüyünden olan yastığın sarmaladığının serin ve güvenli dayanağı olandır.

Bir taş ki; türabın içinde saklanan, derinliklere inmek isteyenlerin karşısına dikilen, Şerefli Elin, kazmayı kendisine vurmasıyla, gelecekteki fetihlerin yerlerini göstererek bildirendir.

Bir taş ki; insanın vücudunda yer alan hücresel çalışma mekanizmasındaki gizli arızayı, kullanıldığında “Büyük Güç” ün izni ve iradesiyle, insana hiç far ettirmeden arızayı yok edendir.

Bir taş ki; dünyanın merkezi olan “Kutsal Mekan”'ı yıkarak yok etmeye gelen filler ordusunu,

kuşların ağızlarında taşıdığı, Mutlak Güç'ün izni ve iradesiyle, taşıdıklarını fil ordusunun üzerine bıraktığı, bilinmeyen ve duyulmayan sırlı bir ateş olup, dokundukları fillerin anında yok olmasına, yanıp kül olmasına sebep olandır.

Bir taş ki; ruhun has malzemesi, yürek alevlerinin çırası, gönüllerin şifalı merhemi, sadırların goncası, gözlerin parlak ışını, dillerin hikmetli sözleri, olgunluğun, mükemmelliğin temel esası olan değerleri hiçe sayarak çiğneyen ve insanın yaratılış özüne aykırı davranan topluluğu, semadan ansızın üzerlerine yağarak yok etmesine izin verilendir.

Bir taş ki; asırlar önce yaşayan insanların bazen haberleşme, bazen bilgi verme aracı, bazen de tuvali olan duygu ve düşüncelerini hem çevresine, hem de gelecek nesillere aktarılmasına öz kaynak olandır.

Bir taş ki; hayatın kaynağı, fıtratın özü kabul edileni, her zaman diliminde, varlıklarını sürdürmeye çalışan bütün yaratılmışların önüne, çeşitli kılcal damarları erinmeden, üşenmeden bir araya getirip sunarak, var olmalarındaki hizmet görevini tam anlamıyla yerine getirendir.

Bir taş ki; kirlerden arınmış yüzlerin, nurlarıyla aydınlatan alınların, bilinç ve istekle eğilen başların, her gün, en az beş defa selam verdiği, gece ve gündüz binlercesinin, acizliğini, güçsüzlüğünü, zayıflığını

ortaya koymasıyla, mutluluk bulutlarının beyaz ortamında, sorumluluğun bilincinde olduğunu hissedendir.

Bazen ayaklar altında ezilmeye hak eden kaldırım taşları, bazen de gidilecek yolun kenarlarında, kumlaşınca kadar nöbet tutan nöbetçi çakıl taşları...

Unutmayalım ki, her taşın bir gül yüreği vardır.